

og efter hvad jeg har erfaret igennem Konferencer med Embedsmænd i Ministeriet, har man aldrig, i alt Fald i de senere Aar, nægtet Rejsetilladelse, naar en saadan ung Mand er kommet til Ministeriet og har anmodet om Rejsetilladelse, skønt han ikke havde aftjent sin Værnepligt. Og selv om de unge Mænd er draget til Udlandet og kommer hjem paa Ferie, er der ikke Tale om, at de, som det ærede Medlem udtalte, bliver „nappet“, hvis de kan dokumentere — og det skulde man da synes var det mindste, man kan forlange, og det kan jo ikke volde dem ret stor Ulejlighed —, at de er hjemme paa Ferie og inden ret længe vender tilbage til Udlandet; i saa Fald er der heller ingen, der gør dem det fjerneste.

Naar nu det ærede Medlem bliver oplyst om disse Forhold, saaledes som jeg fremstiller dem her, vil jeg haabe, at han i sit Blad vil fremsætte en lidt velvillig Udtalelse, baade om Krigsministeriet og om Militæret i det hele, for de bliver jo næsten altid og ikke mindst netop i den Presse, det ærede Medlem repræsenterer, fremstillet som Folk, der ikke tager fjerneste Hensyn til unge Mennesker, der vil forsøge at bane sig en Vej i Udlandet.

Der er maaske ikke noget Sted, hvor man overhovedet tager mere Hensyn end netop i de militære Ministerier, og jeg vil, som sagt, gerne bede det ærede Medlem anføre Tilfælde, hvor saadanne Mænd har søgt om Rejsetilladelse, men har faaet Afslag fra Ministeriet, eller hvor de ikke har kunnet faa Lov til at opholde sig her i Landet paa Ferie. Jeg tror, man tager det mest vidtgaende Hensyn — hvad man efter min Mening ogsaa bør gøre — i de Tilfælde, der er Tale om her.

Endelig omtalte det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen Bevillingen paa 4 000 Kr. som Tilskud til vore Soldaterhjem. Det ærede Medlem mente, at det var en meget karrig Hjælp, Staten her ydede vore Soldaterhjem, og det har han fuldstændig Ret i, i Sammenligning med, hvad der i det hele taget ydes, er de 4 000 Kr. jo et uhyre ringe Beløb. Jeg har imidlertid ikke stort Haab om, at Beløbet kan forhøjes, og derfor maa man sætte sin Lid til, at det smukke Arbejde, der gøres af en Række Institutioner og ikke mindst af K. F. U. M., fremdeles vil blive fortsat, selv om Statsbevillingen forbliver nede paa dette meget beskedne Beløb af 4 000 Kr.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg vil begynde med at omtale nogle Sager, som jeg ikke behøver at ofre ret mange Ord paa.

Det ærede Medlem Hr. Sneum omtalte Skolebøgenes høje Pris og tænkte sig Muligheden af, at man fra Ministeriets Side kunde gribe ind derimod. Jeg maa dertil sige, at Sagen har Ministeriets Interesse, og noget har man ogsaa forsøgt at gøre. Det er allerede saaledes, at Statsskolerne ikke maa indføre nye Skolebøger eller blot nye Udgaver uden først at konferere med Ministeriet derom. Det er altsaa en Bestemmelse, der tilsigter, at man ikke skal komme til at bebyrde de skolesøgende Børns Forældre med større Udgifter end nødvendigt.

Overfor Folkeskolen kan Ministeriet vanskeligere gøre noget. Den Udvej, det ærede Medlem anviste, var, at man kunde genoptage den gamle Skik at anbefale Skolebøger og saa til en saadan Anbefaling knytte en Fordring om, at Bogen havde en ret lav Bogladepris. Det er muligt, at der derved kunde naas noget; jeg ved det dog ikke rigtig, for ved at give sig til at anbefale visse Bøger bidrager man i alt Fald i nogen Grad til at udelukke Konkurrence.

Om man saa paa den anden Side kunde tvinge Prisen noget ned, det er jeg ikke helt paa det rene med; det er muligt, der kunde gøres noget, men jeg vil alligevel ikke være saa glad ved at genindføre den gamle Skik med at anbefale eller autorisere Skolebøger, bl. a. ogsaa, fordi Ministeriet saa maatte sætte et meget stort Apparat i Gang, naar Arbejdet skulde gøres ordentligt, naar altsaa Anbefalingen skulde hvile paa et virkelig solidt Grundlag.

Det vilde bl. a. sige, at alle de Bøger, der blev indsendt til Bedømmelse, skulde gennemgaaes ordentligt fra Ende til anden, saa man var sikker paa, hvad der stod i dem, og sikker paa at kunne udtale en retfærdig Dom ved Sammenligning med de andre Bøger, der mulig maatte foreligge. Jeg tror, som sagt, det vilde blive et særdeles stort Apparat, der maatte sættes i Gang, og der kan da ogsaa være andre Grunde til at nære Betænkelighed ved igen at indføre denne Anbefaling eller Autorisation.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen omtalte et lille Beløb paa 2 000 Kr., der er opført paa Finanslovsforslaget som Hjælp til Anskaffelse af Læremidler i Folkeskolen. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at det er et lille Beløb, men jeg er ogsaa enig med ham i, at det er Kommunernes Sag at forsyne Skolerne med Læremidler, og jeg har derfor ogsaa set paa dette lille Beløb væsentligst ud fra Synspunktet: en Opmuntring til enkelte Lærere, der særlig har taget sig af Aftenskoleundervisning eller paa anden Maade har vist stor Interesse